

"Tot jove que vol entrar en una Facultat de Medicina ha de començar per sofrir un examen que correspon poc més o menys al batxillerat. No es tracta pas d'un concurs, sinó d'un examen probatori per tal de demostrar si el candidat posseeix una instrucció suficient per a poder seguir amb profit els cursos i començar amb alguna garantia d'èxit els cinc anys d'estudis que faran d'ell un metge. Aquest examen d'entrada constitueix una mena de barrera o quant menys un bon mitjà d'eliminar certs elements.

"Els cinc anys es reparteixen de la següent manera:

"*Primer i segon anys*: Anatomia, fisiologia, histologia.

"*Tercer any*: Anatomia patològica, propedèutica, cirurgia operatòria i farmacologia.

"*Quart i cinquè anys*: Assistència a les diferents clíniques.

"Segueix l'examen final que, de tenir èxit, confereix el títol de *metge pràctic*. Per a adquirir el de *doctor en medicina* cal completar els estudis, sigui dedicant-se a una branca especial de la medicina, sigui fent estudis de laboratori, sigui, en fi, estudiant un tema que serà objecte d'una tesi. El nombre de metges que tenen dret al títol de doctor és, per altra banda, molt baix, ja que no representa més que l'1 % de l'estament mèdic soviètic.

"Una vegada en possessió del títol, el nou metge, per acord del Govern, és destinat a una fàbrica, a un poble o a un districte urbà. Hi ha un organisme central que fixa les hores de treball a la fàbrica, al dispensari, a l'hospital o per a la clientela del barri.

"Tot metge que desitja ocupar un lloc més alt en un servei hospitalari, ha de pujar una sèrie de graons. Primer hom comença com *aspirant*. Al cap de tres anys passa a *Ordenador de clínica*, càrrec que correspon a l'intern o al cap de clínica de molts països occidentals. La República de Moscou en té ella sola uns 4.000. D'entre ells hom selecciona els *assistents* en nombre de 2.000, que, segons les especialitats, exerceixen llur funció de dos a set anys. Després d'això, tenen probabilitats d'ésser nomenats *docents* o agregats, el nombre dels quals és de cinc-cents i escatx.

"El reclutament dels professors es fa entre els docents. Per les 26 Escoles de medicina de la Re-

pública de Moscou, hom en compta prop de 600. A Karkow, hi ha 325 metges, dels quals 25 tenen el títol de professor. Exerceixen en tota l'extensió del districte que té 100.000 habitants, i el districte és dividit en 16 barris, cada barri és visitat tots els dies per tres metges, dels quals dos són pediàtres.

"Tots els tractaments són gratuïts. Els metges són retribuïts pel Govern que els abona de 200 a 500 rubles cada mes. Quant a llur situació correspon a la dels obrers de fàbrica. Tenen facilitats per a aprovisionar-se a les cooperatives especials i tenen casa franca.

"Els professors són avantatjats puix que cobren de 100 a 200 rubles més mensualment. Gràcies a llurs lliçons àdhuc de vegades, reben un automòbil.

"Aquesta curta exposició ens demostra fins a quin punt el funcionarisme de la medicina ofega la personalitat. Que per a nosaltres, fa un advertiment. Les assegurances socials, cada vegada més cerquen esquematitzar l'exercici de la medicina: hom vol reduir al mínim el metge-tractant; hom aspira a crear instituts especials de diagnòstic o de tractament; hom voldria també crear hospitals especials en els quals poguessin ésser tractats malalts i accidentats. Si aquest nou estat de coses ha de prendre peu, portarà al nostre art crudels humiliacions. Quant al malalt, hi trovarà més desavantatges que avantatges. Vulgui o no vulgui, hom sabrà imposar-li be controls vexatoris, sense parlar de l'obligació de fer-se cuidar per un metge que pot no tenir ni la seva confiança ni la seva simpatia."

* * *

Quina és actualment la sort dels metges jueus a Alemanya? A aquesta qüestió òrgan dels metges alemanys dona les precisions següents:

"Al començ de la revolució nacional hi havia a Alemanya 6.488 metges jueus, d'un total de 50.000, o sigui el 13 %. En el curs de l'any 1933 el nombre de metges no aris minvà de 587 per causa d'emigració. El nombre dels emigrats no arriba, doncs, ni al 10 %, i més del 90 % dels metges jueus han restat a Alemanya. Dels 50.000, 32.000 (64 %) eren reconeguts per les Caixes de malalts. De 6.500 metges jueus, 82 % estaven autoritzats fins 1933 a treballar per les Caixes. Després de l'exclusió de 1667 metges no aris en restaven, encara, 3.641, o el 60 %."